

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Alešem Korejtkem, ve věci

žalobce: X. X., narozený dne XX.XX.XXXX
státní příslušnost X
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty, Vyšší Lhoty 234, 739 51
proti
žalovanému: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Pražská ul. 530 06 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.8.2018, č.j. KRPE-68051-24/ČJ-2018-170022-SV, o návrhu žalobce na ustanovení zástupce,

takto:

- I. Soud **ustanovuje** žalobci k ochraně jeho práv v tomto řízení zástupce - Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z. s., IČO: 45768676, Kovářská 939/4, Libeň, 190 00 Praha.
- II. Soud **vyzývá** žalobce, aby ve lhůtě pro podání žaloby (§ 172 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb.) odstranil vady žaloby, a to tak, že v souladu s § 71 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), doplní žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal blanketní žalobu proti rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. V žalobě současně požádal o ustanovení zástupce (řízení je ex lege osvobozeno od soudních poplatků). Konkrétně žalobce uvedl následující: „*Prosím o ustanovení zástupce z řad advokátů, jsem omezen na osobní svobodě, jako cizinec nemám žádné znalosti českého práva a neumím se tedy hájit. Jsem bez prostředků, abych mohl právní pomoc bradit sám. Prosím o ustanovení Mgr. Ladislava Bárty, advokáta, se sídlem Purkyňova 6, Ostrava 702 00, který poskytuje právní pomoc v zařízeních pro zajištění cizinců, tento advokát tak byl s mým případem stručně seznámen a je mi tak schopen poskytnout právní pomoc nejúčelněji.*“
2. Dle § 35 odst. 9 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.

3. V tomto případě má soud s ohledem na povahu věci za to, že ochrana zájmů žalobce nezbytně vyžaduje ustanovení zástupce. Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků byly splněny, což má soud osvědčeno potvrzením o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žalobce (žalobce je nemajetný, bez příjmů; taktéž dle žalovaného měl u sebe žalobce při zajištění pouze 2 EUR, přičemž žalobce nemá na území České republiky možnost legálně si finanční prostředky obstarat a nemůže se spolehnout ani na pomoc rodiny; o majetku žalobce v zemi původu nemá soud žádné informace). Soud proto postupoval v souladu s výše citovaným ustanovením s. ř. s. a žalobci ustanovil tímto usnesením zástupce - Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z.s., IČO: 45768676, Kovářská 939/4, Libeň, 190 00 Praha.
4. K požadavku žalobce na ustanovení Ladislava Bártu, advokáta, zástupcem žalobce, soud uvádí, že na ustanovení konkrétního zástupce nemá žalobce právní nárok. Soud je však povinen zdůvodnit, proč návrhu na ustanovení konkrétního zástupce nevyhověl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 26/2016 - 46, bod 10). Důvodem pro nevyhovění návrhu na ustanovení konkrétního zástupce mohou být především okolnosti, které svojí povahou či významem převažují nad respektováním rozumných a věcně oprávněných důvodů, které účastník uvedl ve svém návrhu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008-141).
5. Jak již bylo zmíněno výše, žalobce navrhoval ustanovit Ladislava Bártu, advokáta, zástupcem proto, že Ladislav Bárta, advokát, poskytuje právní pomoc v zařízeních pro zajištění cizinců a již byl s žalobcem v kontaktu („s případem je stručně seznámen“). Byť tedy má žalobce určité rozumné důvody pro to, aby žádal o ustanovení Ladislava Bártu, advokáta, zástupcem, nejsou tyto důvody nijak zvlášť silné (srov. shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 As 174/2018 - 18, bod 11). Naopak důvody, resp. zájmy, které svědčí pro ustanovení Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s., jednoznačně převažují nad zájmem na respektování preferencí žalobce. Konkrétně jde o zájem na rovnoměrném ustanovování zástupců ex offio (pokud by bylo ustanovováno v cizineckých věcech pouze několik advokátů, vedl by takový postup k neakceptovatelné monopolizaci právních služeb poskytovaných ex offio v oblasti cizinecké agendy) a o zájem na efektivním vynakládání veřejných prostředků při zajišťování právní pomoci v řízení před soudy.
6. K prvnímu důvodu: Ladislav Bárta, advokát, zastupuje na základě soudního rozhodnutí množství účastníků v cizineckých věcech, a to jak v řízení před krajskými soudy, tak v řízení před Nejvyšším správním soudem (z poslední doby lze zmínit např. věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 Azs 167/2018, 2 Azs 123/2018, 6 Azs 55/2018, 6 Azs 6/2018, 4 Azs 15/2018, 7 Azs 400/2017, 5 Azs 333/2017, 9 Azs 401/2017, 9 Azs 362/2017, 3 Azs 319/2017; u Krajského soudu v Hradci Králové jde např. o věci vedené pod sp. zn. 29 A 7/2018, 52 A 78/2018, 28 A 6/2018, 32 A 3/2018, 31 A 3/2018, 29 A 3/2018, 28 A 3/2018, 30 A 28/2018, u Krajského soudu v Ostravě jde např. o věci vedené pod sp. zn. 22 A 194/2017, 19 A 18/2018, 18 A 16/2018, 19 A 17/2018, 20 A 16/2018, 62 Az 9/2018, 19 A 12/2018, 20 A 5/2018, 18 A 8/2018, 62 Az 1/2018, 20 A 8/2018, 61 Az 1/2018, 62 Az 24/2017, 61 Az 22/2017, 20 A 32/2017, 18 A 34/2017, u Krajského soudu v Brně jde např. o věci vedené pod sp. zn. 34 A 19/2018, 34 A 17/2018, 33 A 43/2017, 34 A 22/2017 etc.). Nerovnoměrné ustanovování advokátů přitom Nejvyšší správní soud konstantně považuje za natolik závažnou skutečnost, že odůvodňuje ustanovení jiného zástupce (z poslední doby srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2018, č. j. 8 As 95/2018 - 21, bod 14, ze dne 14. 6. 2018, č. j. 6 As 190/2018 - 14, bod 10, ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 As 174/2018 - 18, bod 15, ze starších rozhodnutí srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2016, č. j. 9 Azs 19/2016 - 18, ze dne 15. 4. 2016, č. j. 9 Azs 64/2016 - 21, ze dne 1. 6. 2016, č. j. 9 Azs 111/2016 - 54, ze dne 3. 6. 2016, č. j. 10 Azs 109/2016 - 54, ze dne 14. 9. 2016, č. j. 8 Azs 182/2016 - 34, nebo rozsudky téhož soudu ze dne 31. 10. 2016, č. j.

3 As 171/2016 - 21, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 9 As 98/2017 - 24, nebo ze dne 23. 11. 2017, č. j. 7 As 342/2017 – 20).

7. K druhému důvodu: Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s., dlouhodobě poskytuje v zařízeních pro zajištění cizinců (dále též „ZZC“) a ve vybraných krajských městech pravidelné, komplexní a bezplatné právní poradenství, přičemž tato aktivita je financována v rámci projektu Národního programu Azylového, migračního a integračního fondu (viz <http://www.mvcr.cz/clanek/fondy-eu-v-oblasti-vnitřních-vecí-obecně-informace.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>; v současné době je do 30. 9. 2018 realizována výzva č. 13, na kterou byla pro období 9/2017 až 9/2018 alokována částka 3.000.000,-- Kč). Právní poradenství je poskytováno primárně ve všech aktuálně fungujících zařízeních pro zajištění cizinců (tj. Bělá Jezová, Vyšní Lhoty, Balková) a dále ve vybraných krajských městech (např. v Praze, Brně, Plzni). V rámci zmíněného projektu jsou podporovány zejména následující aktivity:

- poskytování právního poradenství osobám, kterým bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění nebo u kterých bylo řízení o správním vyhoštění zahájeno;
- poskytování právního poradenství osobám, kterým bylo vydáno rozhodnutí o povinnosti opustit území nebo u kterých bylo řízení o povinnosti opustit území zahájeno;
- poskytování právního poradenství osobám, kterým bylo vydáno rozhodnutí o zajištění;
- právní poradenství pro žadatele o mezinárodní ochranu v případě, že dotčený cizinec je zároveň umístěn v zařízení pro zajištění cizinců (specificky týkající se problematiky řízení o udělení mezinárodní ochrany, zajištění v ZZC) a těm, kterým bylo vydáno rozhodnutí o přemístění dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013);
- poskytování právního poradenství osobám, které se na území České republiky nacházejí neoprávněně;
- příprava a podání odvolání a žalob v souvislosti se správním vyhoštěním/rozhodnutím o povinnosti opustit území/rozhodnutím o zajištění/rozhodnutím o přemístění/rozhodnutím ve věci mezinárodní ochrany včetně nahlížení do spisů;
- zastupování klientů před správním orgánem nebo soudem;
- komunikace a jednání s odpovědnými úřady (např. Ministerstvo vnitra, Ředitelství služby cizinecké policie, zastupitelské úřady);
- jazyková pomoc – tlumočení při jednání s klienty/cílovou skupinou (možnost zajištění tlumočení i přes telefon), v odůvodněných případech překlady dokumentů nezbytných pro poskytování právního poradenství (důvodnost nutno specifikovat v monitorovacích zprávách o plnění projektu);
- zvyšování informovanosti cílové skupiny o podmínkách a průběhu nucených návratů;
- zvyšování informovanosti cílové skupiny o možnosti dobrovolného návratu, včetně nezbytné primární asistence při podání žádosti o dobrovolný návrat.

8. Právní poradenství je poskytováno osobami s právníkým vzděláním a tlumočnické/překladačské služby právníky či fyzickými osobami s prokazatelnou schopností se v daném jazyce v odpovídající míře dorozumět (doložené např. vysokoškolskými diplomy, jazykovými certifikáty, dokladem, že osoba je soudním tlumočnickem, ve výjimečných a odůvodněných případech čestnými prohlášeními). Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s. , je přitom povinna v jednotlivých zařízeních a v dalších místech, kde je poradenství poskytováno, zveřejnit den v týdnu a časový údaj, od kterého bude právní poradce přítomen v zařízení/na jiném místě a toto dodržovat. Rovněž musí být uvedeno minimální časové rozmezí, po které je právní poradce v zařízení přítomen a připraven právní poradenství poskytnout (minimální časový

rozsah - 2 hodiny nejméně jednou týdně). Dále musí být uvedeno i místo, kde lze právního zástupce navštívit.

9. Jak vyplývá ze sdělení Ministerstva vnitra ze dne 14. 9. 2018, č. j. MV – 92899-3/OAM-2017, vzhledem k rozsahu dotace projektu a k počtu cizinců, kteří jsou v současnosti umístěni v zařízeních pro zajištění cizinců (k dnešnímu dni je v ZZC Vyšší Lhoty umístěno 16 cizinců, v ZZC Balková 50 cizinců a v ZZC Bělá – Jezová 5 cizinců), by měl mít realizátor projektu (Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s.) dostatek prostředků a možností poskytnout žalobci kvalifikovanou bezplatnou právní pomoc (včetně zastupování v řízení před soudem). Za těchto okolností by bylo jen stěží obhajitelné ustanovení zástupce z řad advokátů, jehož odměnu a hotové výdaje by musel opět platit stát.
10. Lze tedy shrnout, že žalobce by měl mít v zařízení pro zajištění cizinců dostupnou bezplatnou kvalifikovanou právní pomoc (zahrnující též sepsí správních žalob a zastupování před správními soudy), která je poskytována Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., a financována z veřejných rozpočtů. Aby však měl soud jistotu, že žalobci bude právní pomoc Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., poskytnuta, ustanovil Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z. s., zástupcem žalobce (výrok I), přičemž při rozhodování měl na zřeteli nejen zájem na rovnoměrném ustanovování zástupců ex offio, ale též zájem na efektivním vynakládání veřejných prostředků při zajišťování právní pomoci v řízení před soudy.
11. Vzhledem k již několikrát zmiňované veřejné finanční podpoře Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s., přitom soud nepotřeboval předchozí souhlas s ustanovením ze strany Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s. Ostatně obdobně postupoval již v minulosti i Městský soud v Praze a Nejvyšší správní soud jeho postup aproboval (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 9 As 98/2017 – 24).
12. Jelikož žaloba neobsahovala žádný žalobní bod ve smyslu 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a judikatury Nejvyššího správního soudu, vyzval soud současně v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. žalobce, aby ve stanovené lhůtě tuto vadu žaloby odstranil (výrok II). Pro úplnost soud žalobci připomíná, že dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je žalobce povinen v žalobě vytyčit žalobní body, ze kterých musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, aby bylo zcela zřejmé, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (srov. k tomu obdobné závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 4 As 149/2004-52, zveřejněném pod číslem 488/2005 Sb. NSS; ze starší judikatury viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92-5). Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přitom nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona (či dokonce jen na zákon jako takový) bez souvislosti se skutkovými výtkami. Ani pouhá parafráze textu zákona či jeho citace není žalobním bodem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2007, č. j. 8As 43/2006 – 74, rozsudek téhož soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 7As 130/2013 – 29, z poslední doby pak zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Afs 3/2015 – 29, body 8 a 9).

13. Např. čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 5. 2016, č. j. 4 Azs 47/2016 – 41, uzavřel, že žaloba neobsahovala žádný žalobní bod, „*neboť v části týkající se žalobních bodů obsahuje pouze výčet ustanovení správního řádu a zákona o azylu, které měl žalovaný porušit a obecné tvrzení, že žalovaný nedostál zásadám správního řízení, zjištěný skutkový stav nesprávně právně kvalifikoval a neposoudil jej podle § 12 zákona o azylu. Stěžovatel ostatně sám v žalobě uvedl, že konkrétní skutkové důvody, ve kterých spatřuje tvrzenou nezákonnost, uvede v dodatečné lhůtě*“. Ke shodným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud i ve věci sp. zn. 2 Azs 346/2016 (rozsudek ze dne 10. 2. 2017, č. j. 2 Azs 346/2016 – 24) či ve věci sp. zn. 6 As 50/2014 (rozsudek ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 50/2014 – 18).
14. Povinnost žalobce vylicit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž povinnost ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost, akcentuje setrvale i Ústavní soud (z poslední doby srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 3. 2018, III. ÚS 3412/17, bod 13, usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 6. 2018, sp. zn. IV. ÚS 911/17, usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 8. 2017, sp. zn. I. ÚS 1953/17, bod 11, a řadu dalších).
15. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, zveřejněný ve Sb. NSS pod č. 835/2006).
16. Žalobní body přitom musí být vymezeny ve 30 denní lhůtě pro podání správní žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb.). Žalobními body je soud vázán a nemůže přezkoumat napadené rozhodnutí z důvodů, které nebyly řádně a včas uplatněny. Soud „*v žádném případě není povinen žalobní body domýšlet, fantazijně o nich spekulovat, resp. konstruovat namísto žalobce všechny možné zásahy do jeho veřejných subjektivních práv, jinak by porušil dispoziční zásadu, podle níž má žalobce ve svých rukou určit, proti čemu a proč žalobu podává, a tím i závažně vymezit rozsah, v němž se má soud věci zabývat*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 Ads 5/2015 – 20).
17. Pokud by soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročil by rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že „*jinou vadou řízení před soudem*“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jím odnímá právo vyjádřit se ke skutkovým a právním otázkám, které vzal soud za určující pro své zrušující rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7Afs 216/2006-63).
18. Uplatnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu nepředstavuje podmínku řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], ale zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Absence takovéto náležitosti se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s. (srov. shodně rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 – 31). Pokud žaloba po uplynutí lhůty pro podání žaloby neobsahuje ani jeden projednatelný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nelze pro tento nedostatek v řízení pokračovat a soud žalobu odmítne (nedoplní-li tedy žalobce žalobu a neodstraní-li její vady ve lhůtě pro podání žaloby, soud žalobu usnesením odmítne).

Poučení:

Rozhodnutí, které bylo doručeno účastníkům, je v právní moci.

Proti výroku I tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná. Nedoplní-li žalobce žalobu a neodstraní-li její vady ve lhůtě pro podání žaloby, soud žalobu usnesením odmítne.

Pardubice 14. září 2018

Aleš Korejtko v. r.
samosoudce